

Ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος για τον βίο και τις αρετές του Αγίου Αλεξάνδρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Εορτάστηκε η ιερά μνήμη του Αγίου Αλεξάνδρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων.

Την Παρασκευή 30 Αυγούστου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Καρδίτσας.

Στον θείο λόγο που κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος αναφέρθηκε σε μια πολύ σπουδαία επιστολή του Αποστόλου Παύλου, προς στην Εκκλησία των Εβραίων, για το μυστήριο της ενανθρωπήσεως αλλά και της θυσίας

του Θεανθρώπου Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Εξιστορεί τα γεγονότα της Θείας Ενανθρωπήσεως και της σταυρικής θυσίας που πραγματοποιήθηκαν στα Ιεροσόλυμα, στο κέντρο της εβραϊκής κοινότητας της εποχής εκείνης, όπου πραγματοποίησε ο Κύριος μας, ο Ιησούς Χριστός, αναδεικνύοντας τα γεγονότα, τα ιστορικά, τους τόπους και τους χρόνους και καταδεικνύει το μέγεθος της σταυρικής θυσίας του Ιησού Χριστού.

Ακούστε το κήρυγμα του Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου:

<https://www.imthf.gr/images/nea/2024/08/30/mp3.m4a>

Ο απόστολος Παύλος στην περικοπή αυτή από την προς Εβραίους επιστολή, μας μιλά για την μοναδική και μεγαλειώδη αρχιεροσύνη του Χριστού.

Μας λέγει ότι «τοιούτος ημίν έπρεπεν Αρχιερέυς», χρειαζόμασταν δηλαδή, έναν αρχιερέα ευσεβή (ως προς τον Θεό), άκακο (ως προς τους ανθρώπους), αμίαντος (ως προς τον εαυτό του), διαφορετικό από τους αμαρτωλούς (αναμάρτητο), που δεν παρέμεινε στη γη, αλλά υψώθηκε πάνω από τους ουρανούς.

Έναν αρχιερέα που δεν είχε ανάγκη να προσφέρει καθημερινά θυσίες, όπως οι άλλοι αρχιερείς, πρώτα για τις δικές τους αμαρτίες και έπειτα για τις αμαρτίες του λαού.

Έναν αρχιερέα που πρόσφερε τη θυσία του μια για πάντα, προσφέροντας όχι ζώα αλλά τον ίδιο τον εαυτό του.

Και η Εκκλησία σήμερα, που προβάλλει τον άγιο ένδοξο Πατέρα μας Αλέξανδρο, Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, αυτό το μέρος της εκ του αποστολικού αναγνώσματος παίρνει και μας το προσφέρει ως διδασκαλία, για να μας πει ότι όντως και ο Αλέξανδρος, ήταν τύπος Ιησού Χριστού.

Όντως και ο Αλέξανδρος με τη ζωή του, την ενάρετη, την αρχιερατική του και ιερατική του ζωή, την προσευχή του και την ιεροσύνη του μέσα στην εκκλησία, έγινε και εκείνος άξιος αρχιερέας του Ιησού Χριστού και εκείνος έπαθε υπέρ του λαού, υπέρ του ποιμνίου. Αγwonίστηκε, έδειξε και έδωσε την ορθή διδασκαλία κατά της αιρετικής διδασκαλίας του Αρείου. Έγραψε εγκυκλίους, επιστολές, επισκέφθηκε εκκλησίες μετά από την πρώτη Οικουμενική Σύνοδο, για να ενημερώσει περί των αποτελεσμάτων της Οικουμενικής Συνόδου. Κοπίασε και μόχθησε για την Εκκλησία του Χριστού. Αγwonίστηκε και κατά της πολιτείας της εποχής του, διότι ο διάδοχος και υιός του Μεγάλου Κωνσταντίνου, ο Κωνσταντίνος, ήταν Αρειανόφρων και προσπαθούσε και συνέλαβε πολλούς,

αρκετούς επισκόπους Ορθοδόξους και τους εξεδίωξε από τις επισκοπές τους, για να προχωρήσει η αίρεση, που πολλές φορές βλέπετε πως εμπλέκεται και η πολιτεία στα πράγματα της Εκκλησίας και δημιουργεί πάντοτε σαματά και κακό και όλεθρο· έκπτωση της ζωής και των καταστάσεων. Και ο Αλέξανδρος έπαθε γι' αυτά, κοπίασε, γι' αυτά, πόνεσε γι' αυτά. Γι' αυτό και ο Θεός τον ανέδειξε.

Και μάλιστα μας λέγει σήμερα το αποστολικό ανάγνωσμα, όπως γράφει εκεί ο Απόστολος Παύλος, ότι ο Κύριός μας, έξω της Πύλης έπαθε. Τα γράφει αυτά, γιατί και πραγματικά έγιναν, γιατί τα είχε προφητεύσει ο προφήτης Ησαΐας και ο προφήτης Ιεζεκιήλ, όπου ο αμνός του Θεού, έξω των τειχών θα πάθει. Τον έβγαλαν έξω από τα Ιεροσόλυμα, που ήταν ο Γολγοθάς και τον σταύρωσαν. Αλλά και το αναφέρει και αυτό στους Εβραίους για να τους πει άντε, μη νομίζετε ότι με αυτό το οποίο εσείς κάνετε μολύνθηκε ο τόπος σας, γιατί τον βγάλατε λέει, έξω της παρεμβολής, έξω από τα δικά σας πράγματα. Έτσι κάνουμε και εμείς. Βγάζουμε το Θεό έξω από τα δικά μας πράγματα. Τον απομακρύνουμε. Δεν τον θέλουμε. Δεν μας ικανοποιεί αυτό το οποίον έρχεται να μας πει, να μας αλλάξει, να μας μεταλλάξει, να μας ανακαινίσει και να μας κάνει κατά Χριστόν σε σωσμένος και φωτισμένους ανθρώπους.

Προχωρούμε και εμείς στην καθημερινότητά μας. Ικανοποιούμεθα· συστηματιζόμαστε απόλυτα με όλην την καθημερινότητα που μας προσφέρεται, και φτιάχνουμε έναν κόσμο, άκοσμο! Ενώ ο Απόστολος Παύλος λέγει ότι, ο Κύριος, αναφερόμενος στη σκηνή της θυσίας του Χριστού και τη σκηνή του μαρτυρίου και της παρεμβολής, μας λέγει ότι ο Χριστός εκεί μπήκε, εις τα άγια των Αγίων, γενόμενος αρχιερέυς. Πώς έγινε Αρχιερέυς ο Χριστός; με την σταυρική Του θυσία; Πώς έγινε αρχιερέυς ο Αλέξανδρος; Με τη θυσία Του, με τον αγώνα του, με τον πόνο του, με την αγωνία του για τις κατά τόπους Εκκλησίες και για τους Χριστιανούς, για να γνωρίζουν την ορθή διδασκαλία και ορθοδόξως να πιστεύουν για να σωθούν. Αυτό πρέπει να κάνουμε και εμείς σήμερα, όλοι μας, ανεξαιρέτως· και οι επίσκοποι και οι πρεσβύτεροι και οι διάκονοι και ο λαός του Θεού, ο οποίος μετέχει σε αυτό το γεγονός της Εκκλησίας. Γιατί είναι το ιεράτευμα το βασίλειον ιεράτευμα, το οποίο μετέχει στην Βασιλεία του Θεού. Ο Άγιος Αλέξανδρος έρχεται ανάμεσά μας, για να μας τα υπενθυμίσει λίγο αυτά και να μας υπενθυμίσει ότι και η ζωή μας είναι ζωή «σκηνή μαρτυρίου»· δηλαδή, τόπος θυσίας. Αυτή είναι η σκηνή του μαρτυρίου.

Είναι ο τόπος, όπου δοξάζεται ο Θεός κατά την Παλαιά Διαθήκη. Και σήμερα εμείς, έναντι της σκηνής του μαρτυρίου, έχουμε τους ναούς μας, όπου τους οικοδομούμε, και ερχόμαστε σ' αυτούς και λατρεύουμε όλοι μαζί τον ζώντα κι αληθινό Θεό με κέντρο την Αγία Τράπεζα που την κυκλούμε όλοι μας και παρακαλούμε τον Θεό να

κατεβάσει επάνω εκεί το Άγιο Πνεύμα και το ψωμί και το κρασί που βάζουμε επάνω να κάνει σώμα και αίμα Χριστού.

Αυτή είναι η σκηνή του μαρτυρίου η δική μας, το μαρτύριο της πίστεώς μας και της ομολογίας μας εις τον ζώντα κι αληθινό Θεό, ο οποίος όμως διδάσκεται μέσα από την Καινή Διαθήκη, από τα κείμενα της εκκλησίας. Διδάσκεται μέσα από την ιερά παράδοση, που ερμηνεύει τα κείμενα και είναι η εμπειρία της εκκλησίας. Διδάσκεται μέσα από τη ζωή των αγίων, όπου είναι το γράμμα της πίστεως και η προφορική διδασκαλία της πίστεως. Και διά αυτού του τρόπου ανανεούμεθα. Και δια αυτού του τρόπου προσπαθούμε να μοιάσουμε στον Χριστό και στους αγίους μας και να γίνουμε κι εμείς κατά χάριν αγιασμένοι άνθρωποι. Έχοντας ως κέντρο τη διδασκαλία της εκκλησίας, την εμπειρία της εκκλησίας που είναι η Αγία Τράπεζα, έχοντας ως κέντρο τα μυστήρια της εκκλησίας που είναι η Βασιλεία του Θεού, για να ενωνόμαστε με τον Θεό και μεταξύ μας.

Ο Άγιος Αλέξανδρος, λοιπόν, αναδεικνύεται ευπρεπής και άξιος αρχιερέυς του Χριστού· γιατί; Γιατί και εποίησε και edίδαξε. Γι' αυτό και Μέγας εκλήθη εν τη Βασιλεία των Ουρανών. Γιατί μας το είπε ο Κύριος, "ος δ'αν ποιήση και διδάξη, ούτος μέγας κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών". Αγωνίστηκε και edίδαξε. Πόνεσε και προσέφερε. Κι αυτό ζητά από όλους εμάς ο Θεός ανεξαιρέτως.

Τέλος, ευχήθηκε χρόνια πολλά κι ευλογημένα, σε όλους τους εορτάζοντες, μνημονεύοντας και παρακαλώντας ενώπιον και του Θεού για την πνευματική τους κατάρτιση και τη σωματική τους υγεία.

